

[K. Hølvæg Petersen.]

sammen meget godt, men tilbage står, at hvis det er tanken, at midlerne skal skaffes via reklamer, så tror jeg ikke, det vil være muligt at afværge indflydelse på programmerne. Jeg er her enig i, hvad der står i radiokommissionens betænkning på side 41, hvor der peges på, at alle udenlandske erfaringer viser, at man tvinges ind i en seertalskonkurrence, når man går over til kommercielle systemer. Det vil uundgåeligt gå ud over alsidighedshensynet, og jeg ser ikke, hvordan man kan skaffe nogen art af sikkerhed for, at dette alsidighedsprincip kan opfyldes.

Hr. Stæhr Johansen siger i slutningen af sin fremsættelse, at forslagsstillerne tror, at konkurrencen fra en alsidig og positiv privat sender vil stimulere også Danmarks radio. Jeg ved ikke, hvad der menes med en positiv privat sender, og jeg ved heller ikke, hvad hr. Stæhr Johansen tænker på, når han taler om en stimulans af Danmarks radio. I hvilken retning tror man at man vil stimulere Danmarks radio til nye initiativer? Jeg tror ikke, det bliver med hensyn til en kvalitetsforbedring.

Det er rigtigt, at der melder sig mange andre spørgsmål. Jeg skal ikke komme ind på dem. Spørgsmålet om dagspressen er berørt både af ministeren og af fru Merete Bjørn Hanssen. Hvilke vanskeligheder vil den blive påført på dette tidspunkt, hvor der er vanskeligheder nok i forvejen? Hvilke problemer melder der sig for de erhvervsdrivende? Hvordan vil de mindre klare sig i den konkurrence, der her er tale om? Det vil vel blive de store og økonomisk stærke, der først og fremmest er i stand til at udnytte disse muligheder.

Jeg tror, at vi med godt udbytte i et udvalg kan diskutere mange af de spørgsmål, der er rejst, og hvoraf mange er ganske uafklarede, så det positive kan der komme ud af det. Men må jeg føje til, at det nytter ikke at forestille sig, at vi kan tage sådan et brudstykke af et samlet mønster ud og reformere på det eller lave ændringer på det. Vi må have en fremlæggelse af et radiolovsforslag, så vi virkelig kan komme ind på de afgørende problemer, og det er problemer, der er knyttet til den måde, hvorpå Danmarks radio, som vi kender den i dag, fungerer. Derfor ser jeg hen til, at vi får en de-

bat i tinget, der så kan blive oplægget til udformningen af et sådant radiolovsforslag.

Morten Lange: Enhver diskussion om langsigtet planlægning af radio og fjernsyn er lidt vanskelig i øjeblikket, faktisk ikke på grund af nye tekniske opfindelser, som er i funktion, men på grund af alle dem, som vi ser ude i en ikke alt for fjern horisont, og som vi derfor naturligvis lader vore tanker gå til, hvis man skal sige det på den måde. Jeg tror, vi får meget svært ved at trække disse fremtidsperspektiver ind i vores diskussion med nogen sikkerhed. Det vil komme i løbet af 2-3 år, og derfor bygger vi så sandelig på en forholdsvis kortsigtet realplanlægning på området, hvilket altid er generende, men det må vi affinde os med. Det kan vi ikke gøre så forfærdelig meget ved. Vi skal fortsætte vort udsendelsesarbejde med radio og fjernsyn, naturligvis tilpasset den teknologiske udvikling. Men at trække disse poster væsentligt ind i den nuværende debat bliver en lille smule svært, fordi perspektiverne i dem foreløbig er mere visioner, end det er realiteter.

Jeg skal ikke bebrejde ordføreren for forslagsstillerne denne vanskelighed for behandlingen af hans forslag. Jeg mener derimod, at der er andre grunde til at sige, at det næppe er noget lykkeligt initiativ, når dette forslag er fremsat på dette tidspunkt. Hr. Stæhr Johansen stred en helt modig kamp i radiokommissionen, inden den afsluttede sit arbejde, og han fandt ikke nogen tilslutning af betydning til de forslag, han fremsatte. Man kan derfor sige, at det er næsten helt modigt at tage initiativ til at fremføre forslaget her, når resultatet på forhånd kan skønnes at være det samme.

Jeg skønner heller ikke, at det i og for sig er noget lykkeligt grundlag for et udvalgsarbejde at have et forslag, der tager stilling til en så begrænset del af problemerne. Vi kan naturligvis altid have et interessant udvalgsarbejde ved at bearbejde spørgsmål om radio og fjernsyn, men jeg synes, det havde været væsentlig klogere og rimeligere, hvis hr. Stæhr Johansen havde ladet sit forslag ligge, indtil der var kommet forslag fra ministeren; så kunne vi have sammenholdt de to forslag og gennemført et samlet udvalgsarbejde over dem. Så var de blevet, om jeg så må sige, konfronteret på rimelig vis. Det